

Równanie falowe

Gdy nie było już wątpliwości, że wszystkie obiekty w przyrodzie mają własności falowe pojawiła się w fizyce potrzeba odkrycia ogólnej zasady, która pozwalałaby przyporządkować fale każdemu obiektowi w dowolnej sytuacji.

z dotychczasowych naszych rozważań (D3), wynika że np. dla cząstki swobodnej o masie m i prędkości v fala jest sinusoidalna

$$\psi(x, t) = Ae^{i(kx - \omega t)} \quad (1)$$

o parametrach

$$\omega = \frac{E}{\hbar} \quad k = \frac{p}{\hbar} \quad (2)$$

(stosujemy reprezentację zespoloną fali, taki jest zwyczaj w mechanice kwantowej)

(a) gdy prędkości są małe ($v \ll c$)

$$E = \frac{1}{2}mv^2 \quad i \quad p = mv \quad (3)$$

(b) a gdy prędkości są duże obowiązują wzory relatywistyczne

$$E = \frac{mc^2}{\sqrt{1 - \frac{v^2}{c^2}}} \quad p = \frac{mv}{\sqrt{1 - \frac{v^2}{c^2}}} \quad (4)$$

powstaje pytanie: jakie równanie falowe „produkuje” falę (1) ?

(a) aby je wymyślić rozpatrzmy najpierw przypadek małych prędkości

z równań (3) wynika, że

$$E = \frac{p^2}{2m} \quad (5)$$

jeżeli podstawimy E i p z równań (2) otrzymamy

$$\omega = \frac{\hbar}{2m}k^2 \quad (6)$$

ten związek musi być zachowany, żeby mechanika kwantowa działała prawidłowo (w fizyce ruchu falowego nazywa się on związkiem dyspersyjnym)

kształt równania (6) pozwala nam odgadnąć jak zbudować równanie różniczkowe

zauważmy, że gdy różniczkujemy falę (1) po czasie t otrzymujemy

$$\frac{\partial \psi(x,t)}{\partial t} = -i\omega A e^{i(kx-\omega t)} = -i\omega \cdot \psi(x,t) \quad (7a)$$

podobnie gdy dwukrotnie różniczkujemy po współrzędnej x mamy

$$\frac{\partial^2 \psi(x,t)}{\partial x^2} = -k^2 A e^{i(kx-\omega t)} = -k^2 \psi(x,t) \quad (7b)$$

jesteśmy już o krok od odkrycia poszukiwanego równania

wystarczy (7a) pomnożyć przez i oraz (7b) przez $\left[-\frac{\hbar^2}{2m}\right]$ aby otrzymać

$$i \frac{\partial \psi(x,t)}{\partial t} = \omega \cdot \psi(x,t) \quad (8a)$$

$$-\frac{\hbar^2}{2m} \frac{\partial^2 \psi(x,t)}{\partial x^2} = \frac{\hbar^2}{2m} k^2 \cdot \psi(x,t) \quad (8b)$$

przyrównując (8a) do (8b) widzimy, że prawe strony dają prawdziwe równanie (6)

$$\omega = \frac{\hbar^2}{2m} k^2$$

dlatego lewe strony dają też poprawne równanie

$$-\frac{\hbar^2}{2m} \frac{\partial^2 \psi(x,t)}{\partial x^2} = i \frac{\partial \psi(x,t)}{\partial t} \quad (9)$$

są oczywiście możliwe inne kombinacje, najbardziej praktyczna okazała się taka:

prawa strona (8a) = lewa strona (8b)

$$-\frac{\hbar^2}{2m} \frac{\partial^2 \psi(x,t)}{\partial x^2} = \omega \cdot \psi(x,t) \quad (10)$$

jest tak dlatego, że jak podstawimy za $\omega = \frac{E}{\hbar}$

$$-\frac{\hbar^2}{2m} \frac{\partial^2 \psi(x,t)}{\partial x^2} = E \cdot \psi(x,t) \quad (11)$$

otrzymamy równanie dające falę, w sytuacji gdy znamy energię kinetyczną cząstki E .

równie to wyprowadził po raz pierwszy Schrodinger w 1926 r.

w 1933 r. otrzymał za nie nagrodę Nobla, niestety my w 2007 r. możemy otrzymać najwyższe zaliczenie

zauważmy, że zgodnie z (3) E oznacza energię kinetyczną cząstki, która jest stała w czasie trwania ruchu cząstki swobodnej, gdy uwzględnimy że cząstka ma dodatkowo energię potencjalną $V(x)$ zależną od położenia x wówczas zachowana jest energia całkowita cząstki, a E zmienia się zgodnie z równaniem zachowania

$$E + V(x) = E_c \quad (12)$$

dlatego równanie Schrodingera ulega wówczas zmianie na

$$-\frac{\hbar^2}{2m} \frac{\partial^2 \psi(x,t)}{\partial x^2} = [E_c - V(x)] \cdot \psi(x,t) \quad (13)$$

równanie w tej postaci ma najwięcej zastosowań

(b) wyprowadzenie relatywistycznego równania falowego idzie już gładko

wiadomo, że związek (5)

$$E = \frac{p^2}{2m}$$

jest w fizyce relatywistycznej zastąpiony związkiem (patrz wykłady)

$$E^2 - p^2 c^2 = m^2 c^4 \quad (14)$$

stosując podobne sztuczki jak na etapie (7) widzimy, że aby otrzymać równanie (12) musimy falę zróżniczkować dwukrotnie po czasie t i dwukrotnie po x , przemnożyć przez odpowiednie faktory i zaproponować by równanie wyglądało tak

$$\frac{\partial^2 \psi(x,t)}{\partial x^2} - \frac{1}{c^2} \frac{\partial^2 \psi(x,t)}{\partial t^2} = \left[\frac{mc}{\hbar} \right]^2 \cdot \psi(x,t) \quad (15)$$

jest to znane relatywistyczne równanie kwantowe Kleina-Gordona

zauważmy, że dla fotonu $m = 0$ i

$$\frac{\partial^2 \psi(x,t)}{\partial x^2} - \frac{1}{c^2} \frac{\partial^2 \psi(x,t)}{\partial t^2} = 0 \quad (16)$$

otrzymujemy identyczne równanie falowe jak z równań Maxwella

to nie jest przypadek, równania Maxwella, mimo że powstały przed mechaniką kwantową i mechaniką relatywistyczną antycypowały zgodność z tymi teoriami